

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.777 van 8 april 1999
in de zaak A. 81.419/XII-1765.**

In zake : de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. BUTENAERTS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door de examencommissie
van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vrije
Universiteit Brussel (eerste licentie
rechten),
die woonplaats kiest bij
advocaat R. ROMBAUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18,
2. de Vrije Universiteit Brussel (VUB),
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117.

Tussenkomen partij :

Lauranne ROOMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. HOSCHET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint Maartenstraat 53.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de VLAAMSE
GEMEENSCHAP op 4 december 1998 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
"1) De beslissing van de examencommissie (van het eerste
jaar Licentiaat in de Rechten) van de Vlaamse
Gemeenschap aan de Vrije Universiteit Brussel van
23 september 1998 houdende de proclamatie van
mevrouw Rooman Lauranne.

2) Evenals, voor de goede rechtsbedeling, de beslissing van de examencommissie (van het eerste jaar Licentiaat in de Rechten) van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vrije Universiteit Brussel van 6 november 1998 houdende de bevestiging van de eerste bestreden beslissing van 23 september 1998.";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 maart 1999; gelet op de brieven van 22 februari 1999 aan partijen waarbij kennis is gegeven van het feit dat de zitting is vervroegd tot 2 maart 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUTENAERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van advocaat B. MOSCHION, die loco advocaat T. HOSCHET verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies;

Overwegende dat Lauranne ROOMAN met een verzoekschrift van 30 december 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Gegevens van de zaak.

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Verzoekster Lauranne ROOMAN studeert sinds 1995 rechten aan de VUB.

In het academiejaar 1995-1996 slaagt ze voor de eerste kandidatuur rechten.

In het academiejaar 1996-1997 slaagt ze niet voor de tweede kandidatuur. Zij krijgt evenwel vrijstelling voor alle vakken behalve één.

Voor het academiejaar 1997-1998 neemt ze een nieuwe inschrijving voor de tweede kandidatuur rechten en in juni 1998 slaagt ze voor haar examen en krijgt ze de graad van kandidaat in de rechten.

1.2. Op 6 juli 1998 schrijft verzoekster zich bij de inschrijvingsdienst van de VUB in voor de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap, eerste licentie rechten.

1.3. Bij brief van 11 augustus 1998 legt de vice-rector van de VUB het bestuur Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het departement Onderwijs

van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap volgende vraag voor :

"(...)

Kan een student - gelet op artikel 49 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap dat stelt dat niemand tot het eindexamen voor het behalen van een academische graad kan worden toegelaten zo hij aan zijn studiën niet ten minste twee academiejaren voor de academische graad van kandidaat en ten minste twee academiejaren voor de academische graad van licentiaat heeft besteed - die regelmatig ingeschreven is in een bepaald studiejaar aan een universiteit en slaagt in de eerste zittijd, een inschrijving nemen voor het daaropvolgend studiejaar in de tweede zittijd van hetzelfde academiejaar voor de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap? Concreet gesteld moet dus nagegaan worden of het nemen van een inschrijving voor de tweede zittijd van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap evenwaardig is met het spenderen van een academiejaar aan de betrokken studie.

Indien dit positief zou beantwoord worden, dan zou dit betekenen dat elke student kan geproclameerd worden tot licentiaat in het academiejaar dat volgt op de proclamatie tot kandidaat".

Op 21 augustus 1998 volgt een negatief antwoord :

"Artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 betreffende de organisatie en de werking van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het academisch onderwijs stelt duidelijk dat examinandi van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor academisch onderwijs moeten voldoen aan de toelatingsvoorwaarden en voorschriften inzake studieduur bepaald in het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Bovendien benadrukt artikel 49 van het decreet van 12 juni 1991 dat de regelgeving omtrent de studieduur ook van toepassing is voor personen die via de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap een academische graad wensen te behalen.

De examinandus die zich laat inschrijven voor de examens van het laatste jaar van een kandidatuursopleiding in een academiejaar X en slaagt in de eerste examenperiode, kan zich niet laten inschrijven voor de tweede examenperiode van hetzelfde academiejaar X voor het 1ste jaar van de licentiaatsopleiding omwille van de niet-gerespecteerde studieduur van de licentiaatsopleiding".

1.4. Verzoekster legt examens af van 26 augustus 1998 tot 18 september 1998.

1.5. Bij brief van 14 september 1998 deelt de rector van de VUB de decaan van de rechtsfaculteit mee in overleg met de vice-rectoren beslist te hebben dat Lauranne ROOMAN niet kan worden toegelaten tot de examens voor de eerste licentie rechten, tweede examenperiode, van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap.

Met een 22 september 1998 gedateerde en aangetekend verstuurde brief deelt de VUB-rector Lauranne ROOMAN het volgende mee :

"Na controle van de toelatingsvoorwaarden en de voorschriften inzake studieduur en na het inwinnen van advies hieromtrent bij de Vlaamse Gemeenschap, hebben wij vastgesteld dat het voor de Vlaamse Gemeenschap onmogelijk is dat iemand ingeschreven wordt voor de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap wanneer niet aan de voorschriften inzake studieduur is voldaan. Gezien de specifieke situatie dat het hier gaat om de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap en het feit dat er terzake een duidelijke richtlijn gegeven is naar aanleiding van uw specifieke situatie, kunnen wij deze richtlijn niet naast ons neerleggen.

Het is dan ook op basis van het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap dat wij u mededelen dat uw inschrijving voor de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap, eerste licentie rechten ongeldig is. Bijgevolg kan er geen proclamatie plaatsvinden.

Wij verontschuldigen ons voor deze laattijdige kennisgeving, maar de controle van de toelatingsvoorwaarden en het inwinnen van adviezen heeft enige tijd in beslag genomen, en wij willen absoluut vermijden dat later wegens het niet-naleven van de voorschriften inzake studieduur, de aflevering van het diploma in het gedrang zou kunnen komen".

1.6. De examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap, eerste jaar licentie rechten, vergadert op 23 september 1998. Tijdens de bespreking van het gerezen probleem wordt onder meer overwogen dat het niet de betrokken studente is die zich niet mocht inschrijven, maar dat het rectoraat, in de hypothese dat de door het

departement ingenomen interpretatie de juiste is, niet behoorde in te schrijven. Uiteindelijk beslist de commissie, met unanimititeit :

"dat gelet op de bijzondere omstandigheden en feitelijke gegevens van de zaak (...), het vertrouwen rechtmatig opgewerkt in hoofde van (de studente dat haar) inschrijving regelmatig was, moet worden gehonoreerd en dat derhalve als volgt moet worden overgegaan tot de proclamatie, rekening houdend met de behaalde resultaten.

Mevrouw Lauranne ROOMAN : geslaagd op voldoende wijze

(...)

Aangezien ROOMAN Lauranne op voldoende wijze deze proeven heeft afgelegd, verklaart de Examencommissie haar toegankelijk tot de volgende proeven.

(...)

De septemberzitting 1998 van de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap wordt voor gesloten verklaard".

1.7. Met een schrijven van 26 oktober 1998 vraagt de Vlaamse minister van Onderwijs de voorzitter van de betrokken examencommissie de commissie opnieuw samen te roepen om haar "onjuiste administratieve handeling in te trekken".

1.8. Op 6 november 1998 komt de examencommissie opnieuw samen. Op grond van een uitvoerige motivering beslist ze, opnieuw eenparig, dat er geen redenen zijn om haar eerder genomen beslissing van 23 september 1998 in te trekken.

1.9. Verzoekster blijkt voor het academiejaar 1998-1999 door de diensten van de VUB voorlopig ingeschreven te zijn voor de colleges van de eerste licentie rechten. Met een kort-gedingprocedure voor de gewone rechter probeert ze alsnog te verkrijgen dat de VUB haar voorlopig in de tweede licentie dient in te schrijven;

2. Verwerende partij.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar nota vraagt om buiten de zaak te worden gesteld omdat de bestreden beslissingen uitgaan van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het academische onderwijs, die moet worden beschouwd als een orgaan, of minstens een publiekrechtelijke entiteit, die afhangt van de Vlaamse Gemeenschap en niet valt in te zien hoe de VUB in deze zaak enige verantwoordelijkheid zou kunnen dragen;

2.2. Overwegende dat de vordering gericht is tegen beslissingen van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap; dat de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap, zoals blijkt uit artikel 54 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, door de decreetgever opgerichte - dus organieke - openbare diensten zijn waarvan de organisatie en de werking geregeld is bij besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 betreffende de organisatie en de werking van de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap voor het academisch onderwijs; dat de omstandigheid dat ook de vrije universiteiten, ontstaan door een privaat initiatief, bij de organisatie en de werking van die examencommissies betrokken zijn, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat het om organieke openbare diensten gaat;

Overwegende dat, aangezien de bestreden beslissingen niet uitgaan van de VUB als zodanig, die partij buiten de zaak dient te worden gesteld;

3. Excepties.

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die

excepties - en over de vraag of de Vlaamse regering, als orgaan van de publiekrechtelijke rechtspersoon Vlaamse Gemeenschap, hetzij een functioneel belang, hetzij een ander belang kan doen gelden om de schorsing en nietigverklaring na te streven van een beslissing van een ander orgaan van dezelfde rechtspersoon, namelijk de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap - alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

4. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij, wat die voorwaarde betreft, het volgende uiteenzet :

"Door de bestreden beslissingen wordt het gehele systeem van het afleggen van examens op de universiteiten op de helling gezet. Men raakt door de bestreden beslissingen aan de fundamenteën van het onderwijs door iemand tot de examens toe te laten zonder dat de kandidaat de vereiste studieduur heeft opgebouwd. Het is uiteraard onaanvaardbaar dat een kandidaat die voor de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap verschijnt kan volstaan met het opbouwen van een studieduur van juli tot augustus (zijnde ongeveer 125 studie-uren) terwijl een gewoon student ten minste 1500 uren aan studieduur dient op te bouwen. Een dergelijke situatie zou een ongelijkheid in het leven roepen die niet redelijk te verantwoorden is en die het nog volgen van lessen overbodig maakt. Een dergelijke onwettige situatie moet zo snel mogelijk een halt toe geroepen worden. Dit is des te meer het geval daar dit dossier als voorbeeld zal gelden en bij gebreke aan een tussen te komen schorsingsarrest van Uw Raad verweerder niet zal nalaten te volharden in de boosheid. Dat verweerder

onwrikbaar is, bleek uit feit dat zij het standpunt van de Minister van Onderwijs (en van de rector van de Vrije Universiteit Brussel) in deze meermaals uitdrukkelijk heeft genegeerd.

Daarenboven maakt de argumentatie van de eerste bestreden beslissing (Meerdere leden stellen dat op het ogenblik dat de student zich inschrijft hij houder moet zijn van het kandidatuurdiploma hetgeen het geval is. Een andere interpretatie van de decretaale bepalingen kan immers zijn dat de examens van de eerste licentie, zoals in casu, vervolgens worden afgelegd nog tijdens het academiejaar 97-98 (september zittijd); deze van de tweede licentie 98-99 en, vervolgens deze van de derde licentie tijdens het academiejaar 99-2000 zodat uiteindelijk het licentiaatsdiploma in het academiejaar 99-2000 wordt behaald) dat men, althans volgens de professoren van de rechtsfaculteit aan de VUB, in minder dan 24 maanden een diploma van licentiaat in de Rechtsgeleerdheid kan halen ! Van een onwettige beslissing met een dergelijke redenering dient onmiddellijk de tenuitvoerlegging tegengegaan te worden.

Uw Raad heeft reeds aangenomen dat het belemmeren van de normale voortzetting van het onderwijs een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. (R.v.St., VZW O.T.O., nr. 33.144, van 10 oktober 1989). In de rechtsleer wordt gesteld (LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, Deurne, Kluwer, 1993, 127) :

'Zeer kernachtig samengevat zou men kunnen stellen dat in onderwijszaken datgene wat -zowel collectief als individueel- een normale voortzetting van het onderwijs zou kunnen verstoren, als een MTHEN wordt beschouwd'.

Een spoedige uitspraak van uw Raad dringt zich eveneens op daar mevrouw ROOMAN in juni 2000 zich zal aandienen om haar eindexamens voor licentiaat in de rechtsgeleerdheid af te leggen. Uiterlijk tegen dat ogenblik dient te zijn uitgeklaard of dit mogelijk is wanneer zij slechts 2 jaar aan studieduur heeft opgebouwd binnen de twee cyclus. Zoniet zal de Vrije Universiteit Brussel haar niet kunnen toelaten tot de eindexamens. Dit zou tot gevolg hebben dat op dat ogenblik mevrouw ROOMAN ofwel nooit kan worden toegelaten tot de eindexamens van de derde licentie, daar zij nooit de studieduur van eerste licentie heeft behaald, ofwel (in een minder stringente hypothese) nog een jaar moet wachten om aan de vereiste 3 jaar studieduur te voldoen. Daar het vereiste van het persoonlijk karakter van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, omwille van het objectieve karakter van het contentieux, wordt, wordt getemperd meent verzoekster dat het in onderhavige paragraaf uiteengezet moeilijk te herstellen ernstig nadeel in aanmerking kan genomen worden. Dit is des

te meer zo daar verzoekster niet strikt louter individuele belangen nastreeft. Dienaangaande kan verwezen naar de rechtsleer (LANCKSWEERDT, E., o.c., Deurne, Kluwer, 1993, 115) :

'Wanneer evenwel meer op het spel staat dan strikt individuele belangen, zoals bv. in stedenbouw- en milieuzaken, of wanneer de hoedanigheid van de verzoekende partij van die aard is dat zij per definitie ook andere, niet strikt individuele belangen nastreeft (bv. een gemeente kan in bepaalde gevallen de belangen van haar inwoners behartigen), kan afgeweken worden van de regel dat het nadeel strikt persoonlijk dient te zijn'.

Ook de betrokkenheid in de kortgeding procedure voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, ingesteld door mevrouw ROOMAN opzichtsens de Vrije Universiteit Brussel en verzoekster maakt dat een tussen te komen beslissing enkel nut zal hebben op korte termijn.

De vordering van mevrouw ROOMAN strekt er echter toe om op korte termijn een inschrijving in de tweede licentie van de rechtsfaculteit van de VUB te bekomen. Deze vordering gaat uit van de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing. Een tussen te komen beschikking in het burgerlijk kortgeding, waarbij aan de VUB de verplichting wordt opgelegd om mevrouw ROOMAN in te schrijven in de tweede licentie zou verzoekster ernstig nadeel berokkenen daar de beschikking aan haar tegenstelbaar zal zijn.

Bovendien dient verwezen te worden naar het schorsingsarrest nr. 73.468 van Uw Raad d.d. 05.05.98. (R.v.St., FEDERAUTO, nr. 73.468, van 5 mei 1998). In deze zaak oordeelde Uw Raad dat verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kon laten gelden doordat zij in de rechtsstrijd die tussen partijen bestond steeds de onwettigheid van een beslissing zou moeten inroepen voor de burgerlijke rechtbanken terwijl zulks niet het geval is in geval dat deze beslissing zou geschorst worden.

Dezelfde redenering geldt in casu.

Ook verzoekster is immers voor de kort gedingrechter gedagvaard waarbij mevrouw ROOMAN zich baseert op een recht dat voort zou vloeien uit de bestreden beslissingen. Verzoekster heeft er dan ook baat bij dat dankzij een schorsingsarrest de bestreden beslissingen niet tegen haar kan worden uitgespeeld hic et nunc.

De geloofwaardigheid en het gezag van verzoeker worden ook volledig ondermijnd. Verweester heeft immers meermaals zeer uitdrukkelijke richtlijnen van verzoekster (en van de rector van de VUB) naast zich neergelegd. Het feit dat verweester, hoewel zelfstandig beslissend, een orgaan is dat werd ingesteld door verzoekster maakt dit moreel nadeel des te groter. Wanneer een examencommissie van de Vlaamse

Gemeenschap op dergelijke flagrant onwettige wijze de decretale en reglementaire bepalingen, evenals het examenreglement van de VUB schendt, dit tegen de richtlijnen van verzoekster in, wordt ten aanzien van verzoekster een moreel nadeel veroorzaakt dat enkel door een tussen te komen schorsingsarrest van Uw Raad teniet kan gedaan worden. Het nadeel dat verzoeker door de bestreden beslissing wordt toegebracht overstijgt immers wat men gebruikelijk aanduidt als zijnde een 'moreel nadeel'. Ook in onderhavig geschil zal een annulatiearrest alleen nooit het nadeel dat aan verzoeker wordt toegebracht kunnen herstellen. Enkel een schorsing van de bestreden beslissingen zal het voor verzoeker de nodige genoegdoening geven.

Uw Raad heeft meermaals gesteld dat de aangevoerde nadelen in globo moeten beschouwd worden teneinde na te gaan of er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, zelfs al zou elk nadeel op zichzelf beschouwd niet ernstig en/of moeilijk herstelbaar zijn (R.v.St., VAN DE VELDE, nr. 39.563 van 2 juni 1992; R.v.St., GURBUZ, nr. 39.305 van 5 mei 1992; R.v.St., UKCARDES, nr. 38.499 van 15 januari 1992). Zelfs indien Uw Raad zou oordelen dat elk nadeel afzonderlijk niet voldoen zou zijn om tot een schorsing te komen, quod non, dan is dit met zekerheid wel het geval voor de aangevoerde nadelen in globo.

Er dient dan ook besloten te worden dat de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel uitmaakt daar een annulatie alleen van de bestreden beslissing niet op afdoende wijze genoegdoening zou meebrengen voor verzoekster";

4.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij samengevat volgende elementen aanvoert om aan te tonen dat de bestreden beslissingen dreigen haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te berokkenen :

- de bestreden beslissingen zijn onwettig omdat de vereisten inzake studieduur niet zijn nageleefd; uit de motivering van de eerste bestreden beslissing kan worden afgeleid dat men in minder dan 24 maanden de graad van licentiaat in de rechten kan behalen; om te verhinderen dat dit dossier als voorbeeld zal gelden, is een schorsing noodzakelijk;
- de bestreden beslissingen belemmeren de normale voortzetting van het onderwijs, wat als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is erkend;

- tegen juni 2000 moet duidelijk zijn of de tussenkomende partij toegelaten kan worden tot de eindexamens van de derde licentie; duidelijkheid op korte termijn is ook noodzakelijk omdat een kort geding voor de gewone rechter hangende is over het recht van de tussenkomende partij toegelaten te worden tot de tweede licentie rechten;
- de geloofwaardigheid en het gezag van de verzoekende partij worden door de bestreden beslissingen volledig ondermijnd;

4.2.2.1. Overwegende dat, wat de voorbeeldfunctie van het dossier betreft, deze sterk moet worden gerelativeerd aangezien uit de door de verwerende partij en de tussenkomende partij voorgelegde stukken blijkt dat reeds in het academiejaar 1995-1996 twee studenten op dezelfde manier zijn geslaagd in de tweede examenperiode voor de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap aan de VUB, eerste licentie rechten, nadat ze in de eerste examenperiode de graad van kandidaat in de rechten hadden behaald;

Overwegende dat, wat het herstel van de wettigheid betreft, een eventuele vernietiging daartoe volstaat;

4.2.2.2. Overwegende, wat het argument betreft dat de bestreden beslissingen de normale voortzetting van het onderwijs belemmeren, dat niet duidelijk is in welk opzicht de bestreden beslissingen de onderwijsverstrekking daadwerkelijk zouden belemmeren; dat de verzoekende partij er echter lijkt vanuit te gaan dat elke onwettigheid inzake onderwijs in dit opzicht de normale voortzetting van het onderwijs belemmert; dat, zo bekeken, elke onwettigheid een schorsing zou verantwoorden en de door de wetgever opgelegde voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, die naast de voorwaarde van een ernstig middel

staat, volledig zou worden uitgehold; dat hoe dan ook de verwijzing naar het arrest v.z.w. ORGANISATIE TRADITIONEEL ONDERWIJS, nr. 33.144, van 10 oktober 1989, elke relevantie mist, omdat in die zaak de schorsing werd gevraagd van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 april 1989 betreffende de organisatie van het secundair onderwijs, dat wil zeggen een besluit van reglementaire aard dat een grondige hervorming van het secundair onderwijs inhield; dat een besluit van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap waarbij een studente geslaagd wordt verklaard daarmee absoluut niet te vergelijken is;

4.2.2.3. Overwegende dat, wat het argument betreft dat er snel duidelijkheid moet komen over de wettigheid van de bestreden beslissingen, in de eerste plaats kan worden verwezen naar wat hiervoor reeds is opgemerkt over de voorbeeldfunctie van het dossier en over het herstel van de wettigheid; dat juridische onduidelijkheid voor het bestuur een normaal gegeven is, daar elke betwisting voor de rechter van een bestuurlijke handeling dergelijke onduidelijkheid met zich brengt; dat, afgezien daarvan, de afwezigheid van een uitspraak door de Raad van State over de middelen de burgerlijke rechter niet belet zich over de bij hem hangende vordering uit te spreken; dat daarenboven het feit dat de verzoekende partij voor de burgerlijke rechter de onwettigheid van de voor de Raad van State aangevochten beslissingen moet inroepen haar geen ernstig nadeel berokkent; dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op een nadeel dat niet haar persoonlijk, maar de tussenkomende partij wordt berokkend, namelijk het feit dat studente ROOMAN mogelijk ofwel nooit kan worden toegelaten tot de eindexamens van de derde licentie ofwel daarop een jaar langer zal moeten wachten; dat, ten overvloede, dit nadeel trouwens hypothetisch is aangezien het afhangt van een toekomstige beslissing

zodat nu nog niet zeker is dat zij in juni 2000 niet zal worden toegelaten tot de eindexamens;

4.2.2.4. Overwegende dat, wat het ondermijnen van de geloofwaardigheid en het gezag van de verzoekende partij betreft, het om een moreel nadeel gaat dat normaal met een eventuele vernietiging kan worden hersteld; dat daarenboven de verzoekende partij niet aantoonst dat de Vlaamse minister van Onderwijs - of de rector van de VUB - richtlijnen kan geven aan de examencommissie, die immers een autonome beslissingsbevoegdheid lijkt te hebben;

4.2.3. Overwegende dat derhalve door de verzoekende partij niet is aangetoond dat een schorsing het nadeel doeltreffender kan beperken dan een vernietiging alleen; dat niet voldaan is aan de tweede schorsingsvoorwaarde,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Lauranne ROOMAN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De Vrije Universiteit Brussel wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht april 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.